

& laudabile. *In sermonib. festiuis pag. 31. col. 1. Tom. 16.*

S. ZENONIS VERONENSIS sermo in quo. I. agit acriter de Circumcisione carnali contra Iudæos, ostendens illam non esse necessariam ad salutem, sed fuisse figuram & typum Circumcisionis secundæ, (hoc est, spiritalis & mysticæ) per Iesum Naue, (id est Iesum Christum Dominum nostrum completæ; scriptum est enim: *Et dixit Deus ad Iesum, fac tibi cultellos perrinos nimis acutos: & absconde, circumcideque secundò filios Israel.* De hac autem cordium Circumcisione non manu sed spiritu facta, II. differit. III. denique variæ & appositæ anthitheses, vtriusque circumcisionis carnalis & spiritalis inferuntur. *Tom. 2. Bibliotheca Patrum a col. 742. ad col. 747.*

In Vigilia Epiphaniæ.

* IOANNIS THAYLERI sermo in illud Matth. 2. Accipe puerum & matrem eius, & vade in terram Israël. Vbi I. agit contra spiritualium præsumptionem. II. Opus esse magna strenuitate, & præsertim gratia Dei, vt tribus hostibus repugnare possimus; mundo, carni, & diabolo. III. His deuitatis adhuc debere hominem sollicitum esse, exemplo Ioseph, & patienter omnia aduersa tolerare. IV. Tractat de prælatorum solitudine sub typo Ioseph. V. Exemplum bene viuendi in ipso Salvatore proponit. *à pag. 68. vsque ad 72.*

FESTVM EPIPHANIÆ Domini.

* B. ALBERTI MAGNI sermo *Intrauit domum inuenerunt puerum cum Maria matre eius & procidentes, &c.* Cum hi qui adorant fuerint reges, & sapientes, & primitiæ gentium; i. moraliter à nobis quinque requiri vult. I. vt simus reges, quorum regnum sit anima, disponenda vt Christus in ea regnet. 2. vt simus magi, id est sapientes, nobis in posterum prouidentis. 3. vt simus fideles animæ nostræ &

A eius salutis. 4. Humiles. Deum timentes & ei obediens. 5. Misericordes, in pauperes. II. Per stellam notari gratiam Dei, quæ sicut Magis, ita & nobis dux viæ ad gloriam fiat. III. Domus ergo ad quam stella ducit, significat æternam, gloriam vbi Iesus inueniatur sedens in regali solio. *Tom. 12. serm. 12. de temp. a pag. 29. col. 1. ad 31. col. 1.*

Eiusdem sermo 2. Ostendit Magos puero Iesu munera tria obtulisse; quibus expresserunt, quid de eo crederent; esse Deum, Regem & mortalem. Et quis esset: erat myrrha per passionis amaritudinem. Erat thus, ad placandum Deum. Erat aurum, ad decorandos electos, velut annulo, fibula & corona. Adit per eadem munera indicari, offerenda esse Deo munera. 1. vitiæ austeritatem, vt myrrham. 2. thús deuotionis, vnde gaudia 12. dimanant. 3. aurum pretiosa charitatis, quod querendum est in infantia Iesu, velut in Ophir; in aspera passione, velut in Egiptu; in eius glorificatione, velut in Tharsis. *Ibid. serm. 13. de temp. a pag. 31. col. 1. ad 34. col. 1.*

ALBIN. FLAC. ALCVINVS, ET AMALARIVS FORTVNATVS agunt de Theophania & *bram* ac de huius festiuitatis officio; iste quidem *lib. 4. de diuinis officijs cap. 33. in Aular. Biblio h. Patrum. Tom. 1. col. 488.* Ille autem *lib. de diuin. off. titul. de Theoph. vel Epiph. ibidem col. 229.*

S. AMBROSII sermo primus de mysterio Epiphaniæ Domini, & quomodo solemnitate eius populus dignè valeat celebrare; totum autem Euangeliolum mysticè & appositè explicat. Vbi multa præclara & præsertim de donis ac muneribus. *Tom. 5. col. 16.*

Item eiusdem sermones alij quide Epiphania inscribuntur & tamen nihil de Magis loquuntur sed tantum aut de conuersione aquæ in vinum, aut de baptismo Christi Domini. *Ibidem consequenter.*

S. AVGVSTINI sermo primus in hac celebritate duo complectitur; Vnum est de Christi baptismo hodie facto,